

Deistleri, Peygamberlere iman ettiren ESER

“Hz. Muhammed (sav) Allah’ın peygamberidir.” diyoruz. Ancak sadece Allah’a inanıyorum ve hiçbir peygambere inanmıyorum diyen bu konuda ikna edilmeyi bekleyen o kadar çok insan var ki. Bu bölümde bizler peygamber efendimizin s.av. peygamberliğinden evvel peygamberliğin gerekliliğini izah edeceğiz. Öyle ya, peygamberliğe inanmayan bir kişiye, bir insanın peygamberliğini nasıl izah edeceksiniz? O halde muhatabımız Allah’ı kabul eden ama Peygamberliği inkar edenlerdir. Muhatablarımızdan bir isteğimiz var. Aramızda bir altın kuralımız olsun. Bu altın kural da şudur: Akıl ve vicdan aramızda hakem olsun. Birbirimizle inatla değil, hakkı ortaya çıkarmak için konuşalım. Aklımızın ve mantığımızın kabul ettiği bir şeyde inatla birbirimize muhalefet etmeyelim. Şimdi Allah’ı kabul eden ama Peygamberliği inkar eden kişiye bir soru sormak istiyoruz: Sorumuz şu...

Allah-u Teâlâ bizi ve bu âlemi niçin yarattı? Yaratılışın gayesi nedir bunu hiç düşündünüz mü? **Yani**

- Allah bu kâinatı niçin yarattı?
- Ben niçin varım?
- Akıl, göz, dil gibi bu kadar kıymetli cihazlar ve duygular bana niçin takılmış?
- Lezzetleri ve şekilleri farklı bu kadar nimetler bana niçin sunuluyor?
- Her varlık niçin bir sanat harikası olarak yaratılıyor? Onlara verilen bu kadar ehemmiyetin sebebi nedir?
- Onlardan kelebekler gibi bir kısmı, sadece birkaç hafta yaşıyor, bir kısmı birkaç gün... Buna rağmen her birine ne kadar masraf yapılmış ve ne kadar ehemmiyet verilmiş. Rengârenk boyanmış, en kıymetli cihazlar takılmış... Bunun sebebi nedir? Bu süsleme ve böyle sanatla yaratma niçindir?
- Bal arısından, ipek böceğine; süt fabrikaları olan inek, koyun ve keçiden; bulutlara, güneşlere ve aylara kadar her şey niçin bana hizmet ediyor? Niçin hepsi benim için çalıştırılıyor?

Acaba bu soruların cevabını hiç düşündünüz mü?

Şimdi "Allah'a inanıyorum fakat peygamberliği kabul etmiyorum" diyen muhatabımıza başka bir soru soracağız: Madem Allaha inanıyorsunuz acaba inandığınız Allah hikmet sahibi midir? Yani her işinde birçok gayeler ve faydalar mı vardır? Yoksa eğlence ve oyun olsun diye öylesine mi yapar ve yaratır? Ona Allah dediğimize göre, elbette her işinde bir hikmet, her fiilinde bir gaye ve her yaratmasında birçok faydalar vardır.

Madem öyle 1- Allah var. Ve 2- Allah son derece hikmet sahibidir. Peki, son derece hikmet sahibi olan Allah, bizleri ve bu kâinatı niçin yaratmış olabilir?

Şimdi bizim ve bu âlemin niçin yaratıldığını anlamaya çalışalım.

Allah-u Teâlâ nihayetsiz bir güzelliğin ve kemalin sahibidir. Bu âlemde gördüğümüz bütün güzellikler ve kemaller; O'nun zatının, isim ve sıfatlarının zayıf yansımaları ve tecellileridir.

Her güzellik ve kemal sahibi, kendi güzelliğini görmek ve göstermek ister. İşte bu sırta, Allah-u Teâlâ da kendi güzelliğini ve kemalini görmek ve göstermek istedi ve bu kâinatı yarattı. Seyretme vazifesini de bize yani insana verdi.

İşte bizim vazifemiz, şu varlıklarda tecelli eden ilahi isim ve sıfatları keşfetmek ve o isim ve sıfatlarla Allah'ı tanımaktır. Yaratılış gayemiz budur.

Madem yaratılışımızın gayesi budur. O halde Allah'ı kabul edip peygamberlik yoktur diyen kimseye soruyoruz

1- Hiç mümkün müdür ki, Allah-u Teâlâ bu âlemi bilinmek için yaratsın; daha sonra peygamberler göndermeyerek kendini bildirmesin ve tanıttırmasın?

2- Yine hiç mümkün müdür ki, Allah-u Teâlâ bu âlemi bu kadar sanat eserleriyle donatsın; daha sonra bu sanat eserlerine dikkati çekecek ve bu eserlerde tecelli eden isim ve sıfatları insanlara ders verecek peygamberleri göndermesin?

3- Yine hiç mümkün müdür ki, Allah-u Teâlâ bu âlemdeki her mevcut üzerine, varlığının ve birliğinin delillerini koysun; daha sonra varlıkların üzerindeki bu delilleri insanlara ders verecek peygamberleri göndermesin?

4- Yine hiç mümkün müdür ki, Allah-u Teâlâ yeryüzünü adeta bir sofraya hükmünde yaratsın; baharı bu sofraya bir gül destesi yapsın; insanların bütün iştahlarını ve zevklerini tatmin edecek nimetleri bu sofraya koysun; daha sonra bu nimetlere karşı kullarından şükür istemesin ve bu nimetlere nasıl şükredileceğini bir peygamberi vasıtasıyla bildirmesin?

5- Yine hiç mümkün müdür ki, Allah-u Teâlâ bu kadar nimetiyle kendine kullarını sevdirmek istesin; daha sonra kullarına, sevgisine ulaşma yollarını bir elçisi ile bildirmesin?

6- Yine hiç mümkün müdür ki, Allah-u Teâlâ insanı yaratsın, her şeyi onun hizmetine versin, onu bu kadar duygu ve cihazlarla donatsın; daha sonra onu başıboş bıraksın? Niçin yaratıldığını, vazifelerini ve onlardan ne arzu ettiğini peygamberleriyle bildirmesin?

Soruları çoğaltabiliriz, ama daha fazla uzatmıyor ve soruyoruz, bunlar hiç mümkün müdür?

Yani Siz Allah'ın varlığına inanıyorsunuz. O Allah ki, bu âlemi kendini bildirmek ve tanıttırmak için yaratmıştır. Zira her güzellik ve kemal sahibi, kendini göstermek ister. Nihayetsiz güzelliğin ve kemalin sahibi olan Allah da kendini göstermek ve bildirmek için bu âlemi yaratmıştır. Bu âlemi, bu gaye için yaratan Allah'ın peygamberler göndermemesi ve kullarına kendini bizzat elçileri vasıtasıyla tanıtmaması hiç mümkün müdür?

Bilinmek için Őu âlemi yaratan zat, nasıl olur da bilinmenin en kolay yolu olan, bir elçi vasıtasıyla kendini bildirmez. Eğer bilinmek istemeseydi, bu âlemi yaratmazdı. Madem yaratmış, o halde bilinmek istiyor. Ve madem bilinmek istiyor, o halde peygamberler göndererek kendini bildirmeli ve tanıtmalı değil mi?

Peygamber olmadan O'nu tanımak mümkün değildir. Bunun delili de, vahye mazhar bir peygambere ulaşamayan veya ulaştığı halde onu inkar eden insanların ateşe, Güneş'e, puta, hatta ineğe ve diğer varlıklara tapmasıdır. Onlar bir yaratıcının varlığını keşfetmişler, ancak Allah'ı bulamayarak Güneş ve ateş gibi varlıklara tapmışlar. Demek, bir insanın tek başına Allah'ı bulması öyle kolay bir şey değil. Bir yaratıcıya inanabilir, ama yaratıcının kim olduğu hususunda hataya düşer. İşte Allah-u Teâlâ, kullarının yüzünü o ilah zannettikleri yaratıcılardan kendine çevirmek için peygamberler göndermiştir ve göndermelidir.

B- Hem yine Allah-u Teâlâ, Őu kıymetli ve lezzetli nimetleri yaratmakla insandan Şükretmesini istiyor. Bu sebeple bu kadar nimetleri yaratmış ve onun sofrasına koymuştur. Peki, eğer Allah bir peygamberi ile insanlara nasıl Őükredeceklerini öğretmezse, insanlar Őükrün eda şeklini nasıl öğrenecekler. Mesela, Allah'ı kabul edip peygamberlik yoktur diyen kimseye sorsak siz Allah'a nasıl Őükredersiniz. **Muhtemelen** Allah'ım sana hamd olsun, diye cevap verecektir.

Bakınız, "Allah'ım sana hamd olsun." sözü bile peygamberlerin sözüdür ve bu Őükrü insanlara onlar öğretmiştir. Hatta Allah'ı kabul edip peygamberlik yoktur diyen kimseler yaratıcı" demeyip "Allah" demektedirler. Allah ismini kimden öğrenmiş ve yaratıcının isminin Allah olduğunu kendileri mi bulmuşlardır. Bizler O'nun ismini öğrenmek için bile peygamberlere muhtacız. Ona Allah diyoruz, çünkü bu ismini bize peygamberiyle bildirdi. Acaba peygamberler O'nun Allah ismiyle müsemma olduğunu bildirmeseydi, bunu kendimiz keşfedebilir miydik? Ya da peygamberler hangi sözlerle Őükredilir ve Şükür nasıl yapılır, bunu bize öğretmeseydi, nasıl Őükredeceğimizi kendimiz bulabilir miydik?

Őu an belki bulamazdık, ama varsın bulamayalım, çok mu gerekli ki diyebilirsiniz?

Ama başta demiştik ki, Allah-u Teâlâ hikmet sahibidir. Bunu kabul etmiştik. Eğer hikmet sahibi ise ve bu kadar nimetlerle bizden Şükür bekliyorsa; o halde sadece nimeti yaratmakla kalmayacak, Őükretmeyi de insana öğretecektir. Yoksa bu kadar nimetin yaratılmasının hikmeti kaybolmaz mı? Bu durumda nimetlerin yaratılışı hikmetsizliğe dönüşmez mi?

Dilerseniz biraz daha açalım...

Bakınız, Şimdi size bir tablo yapacağız. Őu âlemdeki fiillere bakarak, insandan beklenen vazifeler tablosu...

1- Bu âlem bu kadar sanat eserleriyle donatılmış. Buna karşı insanın vazifesi, o sanat eserlerinde tecelli eden isim ve sıfatları keşfetmek ve Allah'ı isim ve sıfatlarıyla tanımaktır.

2- Bu âlem bu kadar nimetlerle donatılmıştır. Buna karşı insanın vazifesi, bu nimetlere karşı Őükretmek ve nimet sahibine ibadet etmektir.

3- Bu âlemdeki her şey insanın hizmetine verilmiş ve insan bütün mahlûklara üstün kılınmıştır. Buna karşı insanın vazifesi, kendisine bu iyiliği yapan zatı sevmek ve kendini O'na sevdirmektir.

4- İnsan çok kıymetli duygular ve cihazlar ile donatılmıştır. Akıl, göz, dil, kalp gibi dünyadan daha kıymetli cihazlar ona verilmiştir. Buna karşı insanın vazifesi, o duygu ve cihazları, lâıyk olduğu yerlerde ve O'na ibadette kullanmaktır.

Bunlar gibi daha 50 vazife daha sayabiliriz. Ancak konuşmamızın odak noktası insanın vazifelerinin tamamını öğrenmek olmadığından kısa kesiyoruz. Şimdi sorumuz şu: İnsanı böyle vazifelerle bu dünyaya gönderen zat, hiç mümkün müdür ki, bir elçisi vasıtasıyla bu vazifeleri insana bildirmesin ve bu vazifelerin eda edilmiş şekillerini insana öğretmesin?

Eğer öğretmezse, insan bu vazifeleri nereden bilecek ve nasıl eda edecek? İnsanın Allah'ı tanıması, sevmesi, isim ve sıfatlarıyla bilmesi, ona şükretmesi ve ona ibadet etmesi Mesela, sizler bu vazifeleri şu ana kadar biliyor muydunuz? Bu durum, peygamberlerin varlığını zaruri kılmıyor mu?

B- Peki, bir peygamber olmaz ve insana vazifesini bildirmezse, insan bu vazifeleri nasıl icra edecek? Mesela siz, peygamberlere inanmayan birisi olarak, sizi yaratan Allah'a ibadet edecek olsanız, nasıl ibadet edersiniz? Namaz kılamazsınız, oruç tutamazsınız, bunlar gibi başka şeyleri de yapamazsınız; çünkü bunlar ancak bir peygamberin öğretmesiyle yapılabilir. O halde nasıl ibadet edeceksiniz?

Ya da Allah'ı tanımak istiyorsunuz, O'nun isim ve sıfatlarını nasıl keşfedeceksiniz. Bakınız, Allah ismini bile peygamberlerden öğrendiniz. Diğer isim ve sıfatlar için ne yapacaksınız? İşte bu bilmediğimizi bize bildirecek peygamberler lazım.

- Madem Allah var ve bu kâinatı yaratmış,
- Ve madem hikmet sahibidir,
- Ve madem hikmeti sebebiyle, bu kâinatı oyun olsun ya da eğlence için değil; gayet yüksek hikmetler ve gayeler için yaratmıştır,
- Ve madem bu gayeler; insanın Allah'ı bilmesi, tanıması, sevmesi, O'na şükretmesi, O'na ibadet etmesi gibi işlerdir,
- O halde insana bu vazifelerini öğretecek peygamberlere ihtiyaç vardır ve onların varlığı zaruridir.

Tüm bu anlattıklarımızdan sonra peygamberleri inkâr edebilmek için neyi kabul etmek zorunda kalacağımıza bir bakalım.

1. Peygamberlerin olmaması için, insana tevdi edilmiş vazifelerin olmaması gerekir. Yani insana; Allah'ı bilmesi, tanıması, sevmesi, O'na şükretmesi ve O'na ibadet etmesi gibi işler emredilmemiş olmalıdır.

2. Bu vazifelerin ve emirlerin olmaması için de bu kâinatın oyun ve eğlence için yaratılmış olması gerekir. Yani -hâşâ- Allah oyun oynamak ve eğlence için bu kâinatı yarattı ve yaratırken hiçbir maksat ve gaye takip etmedi. Bunu kabul etmemiz gerekir.

3. Bu kabul için, yani kâinatın oyun ve eğlence olarak yaratıldığını kabul etmek için de Allah'ın hikmet sahibi olmadığını kabul etmek gerekir. Zira ancak hikmetsiz bir zat, oyun ve eğlence için bu kadar masraf yapar ve bu kâinatı yaratır. Hikmeti olanın bunu yapması mümkün değildir.

Evet Allah var ama peygamberlik diye bir şey yoktur diyen bir kimsenin "Peygamberler yoktur" sözü, Allah'ın hikmet sahibi olmaması neticesini verdi.

Şimdi tercihimizi yapalım:

1. Ya "Allah hikmet sahibidir." deyip. Bu durumda hikmetinin tahakkuku için peygamberler göndermesi gerektiğini de kabul etmek zorunda kalacaksınız.

2. Ya da "Allah hikmet sahibi değildir. Oyun ve eğlence için bu âlemi yarattı." diyeceksiniz. Bu durumda peygamberlik mesleğine inanmak zorunda değilsiniz. Dilediğiniz gibi inkâr edebilirsiniz. Ama bu durumda, inandığınızı söylediğiniz Allah'ın, hikmet sahibi olmadığını kabul etmeniz gerekir.

3. Bir seçeneğiniz daha var, o da şu: Biz âlemin yaratılış gayeleri olarak bazı maddeler saydık ve "Bu maddelerin tahakkuku için peygamberlere ihtiyaç vardır." dedik. Siz bize peygamberlere ihtiyaç olmayacak başka hikmetler ve gayeler göstermelisiniz. Ve daha sonra: "Allah bu gayeler için bu âlemi yaratmıştır. Bu gayelerin tahakkuku da peygamberlerin varlığına bağlı değildir" demelisiniz. Bu sayede, Allah'ın hikmetini kabul etmiş, ama farklı hikmetler göstererek peygamberlerin gerekli olmadığını ispat etmiş olursunuz.

İşte size üç yol... Ama inanın, aklınızı çıkarıp atmadan ikinci ve üçüncü yoldan gitmek mümkün değildir. Hikmet sahibi olan kişi, saydığımız hikmetsizlikleri yapmaz. Şunları bir düşünün:

- Hikmet sahibi bir zat, milyonlar harcayarak bir okul yapsın ve bu okulu öğrencilerle doldursun; daha sonra bu okulda ders verecek öğretmenleri göndermeyip öğrencileri başıboş bıraksın ve hikmetini inkâr ettirsin. Bu hiç mümkün müdür?
- İşte bu Dünya da misaldeki okul gibi bir okuldur. Bu okul nihayetsiz masrafla yapılmış ve insanlık, ders görmek için bu okula gönderilmiştir. Bu okulun öğretmenleri peygamberlerdir. Siz nasıl oluyor da bu okulun öğretmenleri olan peygamberleri inkâr ediyorsunuz? Öğretmenler olmasaydı, hiç okul açılır ve biz öğrenciler bu okula davet edilir miydik?
- Yine hikmet sahibi bir zat, her harfinde onlarca mana olan bir kitap yazsın, bu kitabın her sayfasına bir kitap kadar mana yüklesin; daha sonra bu kitabı ders verecek muallimleri göndermeyip bu kitabı anlaşılmaz bıraksın. Bu hiç mümkün müdür? Hikmet sahibi bir zat, böyle bir hikmetsizlik yapar mı? Sinekten tut, ta yıldızlara kadar her bir varlık bir kitap hükmündedir. O kitapta Allah-u Teâlâ'nın isim ve sıfatları yazılmıştır. Yine her bir varlık üzerine, O'nun birliğinin ve varlığının delilleri konulmuştur. Siz nasıl oluyor da bu kitaplardaki isim ve sıfatları insanlara ders verecek, üzerlerindeki işaretleri izah edecek peygamberleri inkâr ediyorsunuz? Peygamberler olmasaydı, bu varlıklar üzerinde yazılan isim ve sıfatları ve onların üzerindeki tevhid delillerini okuyabilir miydik?
- Yine hikmet sahibi bir sanatkâr, nihayet derecede manalı tablolar yapsın, bu tabloları bir müzede teşhir etsin ve bu müzeye insanları davet etsin; daha sonra bu tablolardaki manaları seyircilere ders verecek vazifelileri göndermesin ve bu manaları seyircilere inkâr ettirsin? Bunlar hiç mümkün müdür? Her bir varlık son derece sanatla

yapılmış bir tablo hükmündedir. Bu tablolar Dünya müzesinde teşhir ediliyor. Seyirci olarak da bizler davet edilmişiz. Bizler nasıl olur da bu tablolar üzerindeki manaları bizlere ders verecek peygamberleri inkâr edebiliriz.

Peygamberlerin gönderilmesinin zaruri olduğunu anlatmaya çalıştık. Zira bu âlemin yaratılış gayesi ancak peygamberlerle tahakkuk ediyor ve Allah'ın hikmeti bunu gerektiriyor. Peygamberler olmazsa hem bizim hem de âlemin yaratılışı manasız oluyor. Sonsuz hikmetin sahibi olan Allah, böyle bir manasızlığı yapmaktan münezzehtir.

Tüm bu izahlardan sonra akıl ve vicdan sahibi herkesin peygamberlerin olmasının ve gönderilmelerinin gerekli olduğunu kabul edeceğini umuyoruz. peygamberlik mesleğinin varlığını ispat ettikten sonra asıl konumuz olan Hz. Muhammed (s.a.v.)in Allah'ın resulü olup olmadığı konusudur ki şimdi bu konuya geçelim. Peygamberlerin gönderilmesinin gerekliliği ile bu zatın peygamberliği arasındaki alakayı gösterelim

Hz. Muhammed (sav) yaratılışın hikmet ve gayelerine tam hizmet etmiş ve bu hikmet ve gayeleri insanlara ders vermiştir. Mesela:

1. Allah-u Teâlâ insanlardan, kendisine iman etmesini istemektedir. Buna mukabil Hz. Muhammed (sav) hem O'na iman etmiş, hem de O'na iman etmelerini insanlara emretmiştir.
2. Allah-u Teâlâ, her varlığı adeta bir kitap hükmünde yaratarak isim ve sıfatlarını o kitapta yazmış ve insanların, kendisini bu isim ve sıfatlarıyla tanımasını istemiş; buna mukabil Hz. Muhammed (sav) hem O'nu isim ve sıfatlarıyla tanımış, hem de bu isim ve sıfatları insanlara ders vermiştir.
3. Allah-u Teâlâ, insanlara ihsan ettiği nimetlere karşı, insanların, kendisine ibadet etmesini, şükretmesini ve emirlerine itaat etmesini istemiş; buna mukabil Hz. Muhammed (sav) O'na hakkıyla ibadet etmiş, nimetlerine şükretmiş, azami mertebede emirlerine itaat etmiş ve bunları insanlara emretmiştir.
4. Allah-u Teâlâ, yaratmış olduğu sanat eserleriyle, insanların, kendi sanatını takdir etmesini istemiş; buna mukabil Hz. Muhammed (sav) hem O'nun sanatını takdir etmiş, hem de insanlara takdir ve tahsin etmeleri gerektiğini tebliğ etmiştir.

5. Allah-u Teâlâ, insanı yaratmış ve bütün mahlûkatı insanın emrine vererek ondan kendisini sevmesini istemiş; buna mukabil Hz. Muhammed (sav) hem O'nu şanına en yakışır şekilde" sevmiş, hem de insanlara O'nu sevmenin ve O'nun tarafından sevilmenin yollarını öğretmiş.

Daha sayabileceğimiz çok madde var. Ancak konuşmamızın odak noktası, insanların Allah'a karşı vazifeleri ve yaratılışlarının hikmeti olmadığından sözü kısa kesiyor ve şunu demek istiyoruz:

1. Peygamberlerin gönderilmesinde hangi hikmetler varsa, bu hikmetlerin tamamı Hz. Muhammed (sav)'de gözükmiştir.
2. Peygamberler hangi vazifeyi icra ettiyse, Hz. Muhammed (sav) de aynı vazifeyi icra etmiştir.
3. Peygamberler insanlara hangi dersleri vermişse, Hz. Muhammed (sav) de insanlara aynı dersleri vermiştir.
4. Peygamberlerde bulunan iman, Allah bilgisi, Allah sevgisi, takva, zühd, ibadet ve şükür gibi bütün sıfatlar ve haller, Hz. Muhammed (sav)'de -hem de- zirve mertebede bulunmaktadır.

Dolayısıyla, şu âlemde peygamberlik denilen bir hakikat varsa, Hz. Muhammed (sav) de peygamber olmalıdır. O'nun peygamberliği kabul edilmezse, peygamberlik mesleği hakkında konuşulabilecek hiçbir şey yoktur. Kim peygamberlik müessesini kabul ediyorsa, bu zatın peygamberliğini de kabul etmek zorundadır. Zira peygamberlere peygamber dedirten bütün haller ve sıfatlar bu zatta mevcuttur.